

**Окремі зауваження з ключових питань
цивільного та господарського судочинства**

Лукаш П'єбіяк

Суддя Окружного суду Варшави
Господарський сектор

III МІЖНАРОДНИЙ СУДДІВСЬКИЙ ФОРУМ
Київ, Верховний Суд України
20 березня 2015

Судова практика визнання недійсними результатів торгів через незаконні дії організаторів

Закон від 29 січня 2004 Закон про державні закупівлі

Стаття 1

Цей закон встановлює правила і процедури здійснення державних закупівель, заходи правового захисту, порядок контролю за здійсненням державних закупівель та уповноважені державні органи з питань, які регулюються цим Законом.

Стаття 3

1. Цей Закон поширюється на відносини у сфері державних закупівель, надалі іменовані "закупівлі", в яких замовниками виступають:

- 1) державні структурні підрозділи фінансового сектору у розумінні положень, що врегульовують державні фінанси;
- 2) державні організаційні структурні підрозділи, що не мають статусу юридичної особи, крім тих, які зазначені у пункті 1;
- 3) юридичні особи, крім тих, які зазначені в пункті 1, створені з конкретною метою задоволення потреб, що становлять загальний інтерес, які не мають промислового або комерційного характеру, якщо суб'єкти, згадані в цих положеннях і в пунктах 1 і 2, окремо або спільно, прямо чи непрямо через інших суб'єктів:
 - а) забезпечують їх фінансування більше, ніж на 50%, або
 - б) мають більше половини часток або акцій, або
 - в) здійснюють контроль за їх органами управління, або
 - г) мають право призначати більше половини членів їх наглядових органів або органів управління;
- 3а) об'єднання суб'єктів, зазначені у пунктах 1 і 2, або суб'єктів, зазначених у пункті 3;
- 4) суб'єкти, крім тих, які зазначені в пунктах 1-3а, якщо закупівля здійснюється з метою здійснення одного із заходів, зазначених у статті 132, якщо така діяльність здійснюється на основі спеціальних або виключних прав або якщо суб'єкти, зазначені в пунктах 1-3а, окремо або спільно, прямо чи непрямо через інших суб'єктів, мають вирішальний вплив на них, зокрема:
 - а) забезпечують їх фінансування більше, ніж на 50%, або
 - б) мають більше половини часток або акцій, або
 - в) мають більше половини голосів у зв'язку з володінням частками або акціями, або,
 - г) здійснюють контроль за їх органами управління, або

5) інші суб'єкти, крім тих, що зазначені в пунктах 1 і 2, за наявності сукупності наступних обставин:

а) більше, ніж 50% від вартості закупівлі, яка ними замовляється, фінансується з державного бюджету або суб'єктами, зазначеними у пунктах 1-3а,

б) вартість закупівлі дорівнює або перевищує суми, визначені положеннями частини 8 статті 11,

в) предметом закупівлі є роботи, що включають діяльність в сфері сухопутного і морського машинобудування, будівництва лікарень, спортивних, рекреаційних та розважальних центрів, шкільних будівель, об'єктів, які використовуються університетами, та будівель, які використовуються органами державного управління, або послуги, пов'язані з такими роботами;

б) [втратив чинність];

7) суб'єкти, яким концесія на закупівлю робіт надана відповідно до Закону від 9 січня 2009 року про концесії на виконання робіт або послуг, в частині замовлення ними закупівель для цілей виконання такої концесії.

2. Спеціальними або виключними правами у розумінні абзацу 1 пункту 4 є права, надані законом або адміністративним актом, що передбачають резервування за одним або кількома суб'єктами виконання певної діяльності, де дотримання умов для отримання права, як такого, що регулюється окремими положеннями, не має наслідком зобов'язання надати це право.

3. Суб'єкти, зазначені в частині 1, при наданні грошових коштів на фінансову підтримку проекту, можуть забезпечувати надання коштів із застосуванням принципів рівності, чесної конкуренції та прозорості при використанні коштів.

Стаття 172

1. Національна апеляційна палата, надалі іменована "Палата", створюється Головою прокуратури і уповноважується розглядати скарги, що подаються при здійсненні процедур закупівель.

2. Органами Палати є:

1) Голова;

2) Заступник Голови;

3) Загальні Збори, сформовані з членів Палати.

3. Голова Палати забезпечує діяльність Палати, зокрема:

1) представляє Палату у зовнішніх відносинах;

2) головує на Загальних Зборах;

3) визначає дати засідань судових колегій і дає розпорядження про спільний розгляд скарг;

4) призначає судову колегію Палати для розгляду скарги, включаючи її головуючого;

5) контролює ефективність діяльності Палати;

6) надає Голові прокуратури щорічну звітність про діяльність Палати з врахуванням проблем, пов'язаних із здійсненням правосуддя, після розгляду на Загальних Зборах.

За. Голова Палати затверджує розпорядженням правила внутрішнього розпорядку Палати.

Стаття 179

1. Правові заходи захисту, зазначені в цьому розділі, забезпечуються суб'єктам господарювання та учасникам проектного конкурсу, а також іншим особам, якщо вони мають або мали зацікавленість стати учасником закупівлі і зазнали або можуть зазнати збитків у результаті порушення положень цього Закону з боку замовника.
2. Правові заходи захисту стосовно повідомлення про закупівлю і визначення істотних умов договорів також мають бути доступними для організацій, включених до списку, вказаному у пункті 5 статті 154.

Стаття 180

1. Скарга приймається тільки на дії, що суперечать цьому Закону, вчинені замовником в процесі процедури закупівлі, або на бездіяльність у випадках, коли замовник зобов'язаний вчинити дії відповідно до цього Закону.
2. Якщо вартість процедури закупівлі є меншою, ніж суми, які визначені в положеннях, передбачених частиною 8 статті 11, скарга приймається виключно на дії:
 - 1) вибір переговорної процедури без публікації, процедури закупівлі в одного учасника і запиту цінових пропозицій;
 - 2) опис способу, що використовується для оцінки виконання умов участі у процедурі закупівлі;
 - 3) виключення заявника з процедури закупівлі;
 - 4) відхилення заявки на участь, поданої заявником.
3. Скарга повинна містити вказівку на дію або бездіяльність замовника, оскаржені як такі, що не відповідають цьому закону, містити короткий виклад порушень, сформульовану вимогу, а також фактичні і юридичні обставини, на яких ґрунтується скарга.
4. Скарга повинна бути подана Голові Палати письмово або за допомогою електронних засобів із застосуванням захищеного електронного цифрового підпису, що може бути перевірений за допомогою дійсного кваліфікаційного сертифікату.
5. Заявник повинен направити копію скарги замовнику до закінчення терміну для подачі скарги, так щоб замовник мав змогу ознайомитися із скаргою до кінця цього терміну. Мається на увазі, що замовник повинен мати змогу ознайомитися із скаргою до кінця строку для подання такої ж скарги, якщо його копія була відправлена до закінчення терміну, встановленого для подання, одним із способів, визначених в абзаці 2 статті 27.

Стаття 182

1. Скарга повинна бути подана:

- 1) протягом 10 днів з дати відправлення інформації про причину оскарження дій замовника, якщо інформація була відправлена в порядку, передбаченому абзацом 2 статті 27, або протягом 15 днів - якщо інформація була відправлена у будь-який інший спосіб, в разі закупівель із ціною, що дорівнює або перевищує суми, які визначені в положеннях, передбачених абзацом 8 статті 11;
- 2) протягом 5 днів з дати відправлення інформації про причину оскарження дій замовника, якщо інформація була відправлена в порядку, передбаченому абзацом 2 статті 27, або протягом 10 днів - якщо інформація була відправлена у будь-який інший спосіб, в разі закупівель із ціною, меншою, ніж суми, які визначені в положеннях, передбачених абзацом 8 статті 11;

2. Скарга стосовно повідомлення про закупівлю, а якщо закупівля проводиться за процедурою відкритих торгів, також стосовно визначення істотних умов договору подається протягом:

- 1) 10 днів з дати публікації повідомлення про закупівлю в Офіційному журналі ЄС або дати публікації з визначенням істотних умов договору на веб-сайті - якщо вартість закупівлі дорівнює або перевищує суми, визначені в положеннях, передбачених абзацом 8 статті 11;
- 2) 5 днів від дня, коли повідомлення про закупівлю було розміщено в Бюлетені державних закупівель або публікації з визначенням істотних умов договору на веб-сайті - якщо вартість контракту є меншою, ніж суми, визначені в положеннях, передбачених абзацом 8 статті 11

Стаття 186

1. Замовник може подати відзив на скаргу. Відзив на скаргу має бути поданий письмово або висловлений усно з внесенням до протоколу.
2. Якщо замовник в повному обсязі визнає порушення, наведені у скарзі, Палата може прийняти рішення про завершення процесу в закритому засіданні без присутності сторін і учасників процедури оскарження, які приєдналися до справи на стороні суб'єкта господарювання, за умови, що жоден суб'єкт господарювання не вступив у процедуру оскарження на стороні замовника в межах встановленого терміну. У такому випадку, замовник повинен вчинити, повторити або скасувати дії в процедурі здійснення закупівлі, як вимагається у скарзі.
3. Якщо учасник процедури оскарження, який вступив у процес на стороні замовника, не подає заперечення щодо повного визнання замовником наведених у скарзі порушень, палата завершує процес, а замовник повинен вчинити, повторити або скасувати дії в процедурі здійснення закупівлі, як вимагається у скарзі.
4. Якщо учасник процедури оскарження, який вступив у процес на стороні замовника, подасть заперечення щодо повного визнання наведених у скарзі порушень, Палата розглядає скаргу.
5. Заперечення має бути подане письмово або висловлене усно з внесенням до протоколу.

Стаття 189

1. Палата розглядає скаргу протягом 15 днів з дня її подання Голові Палати. Голова Палати може зробити розпорядження щодо спільного розгляду скарг, які були подані в ході тієї ж процедури закупівлі або відносяться до тих же самих дій замовника.
2. Палата відхиляє скаргу, якщо буде встановлено, що:
 - 1) положення закону не застосовуються в даному випадку;
 - 2) скарга була подана неуповноваженою особою;
 - 3) скарга була подана після закінчення строку, встановленого цим Законом;
 - 4) скаржник посилається лише на обставини, які були предметом вирішення Палатою у справі за іншою скаргою, що відносяться до тієї ж процедури, поданою тим же скаржником;
 - 5) скарга відноситься до дії, яка була вчинена замовником відповідно до рішення, прийнятого Палатою або судом або - якщо порушення, наведені у скарзі, були визнані - вчинена відповідно до вимоги, що містяться в скарзі;
 - 6) у процедурі, де вартість закупівлі є меншою, ніж суми, що визначені в положеннях, передбачених абзацом 8 статті 11, скарга стосується інших дій, ніж ті, що визначені в абзаці 2 статті 180;
 - 7) скаржник не направив замовнику копію скарги у відповідності до абзацу 5 статті 180.
3. Палата може відхилити скаргу в закритому засіданні. Якщо Палата вважатиме це за потрібне, вона може допустити сторони, свідків або експертів до участі в засіданні.
4. Якщо не виявлені підстави для відмови, Палата призначає справу до слухання.
5. Палата розглядає скаргу у відкритому засіданні.

Стаття 192

1. Палата приймає рішення про відхилення або задоволення скарги. У всіх інших випадках Палата приймає ухвали.
2. Палата задовольняє скаргу, якщо встановлені порушення положень цього Закону, які мали або можуть мати істотний вплив на результати процедури закупівлі.
3. При визнанні скарги Палата може:
 - 1) якщо договір про державну закупівлю не був укладений - вимагати виконання або повторення або вимагати скасування дії, здійсненої замовником, або
 - 2) якщо договір про державну закупівлю був укладений і має місце одна з передумов, про які зазначено в абзаці 1 статті 146:
 - а) визнати недійсним договір; або
 - б) визнати недійсним договір в частині невиконаних зобов'язань і накладити грошовий штраф у передбачених випадках, зокрема, коли неможливо повернути доходи, визнані відповідно до договору незаконними; або
 - в) накладити грошовий штраф або запровадити скорочення тривалості закупівлі, якщо важливий суспільний інтерес, зокрема, в галузі оборони і безпеки, вимагає, щоб закупівля відбулася; або
 - 3) якщо договір був укладений в умовах, що допускаються відповідно до Закону - вказати порушення положень Закону.
4. Приймаючи рішення у справі згідно з абзацом 3 пункту 2, Палата має врахувати всі важливі обставини, в тому числі істотність порушення, поведінку замовника і наслідки недійсності договору.

Стаття 193

Фінансові санкції, передбачені підпунктами б) і в) пункту 2 частини 3 статті 192, накладаються на замовника у розмірі до 10% від суми винагороди суб'єкта господарювання, передбаченої в укладеному договорі, беручи до уваги вид і обсяг порушення, а також суму винагороди суб'єкта господарювання, передбаченої в укладеному договорі, щодо якої приймається рішення про застосування штрафу.

Стаття 194

При встановленні порушення частини 1 або 2 статті 94 або частини 1 статті 183, яке не було пов'язане з порушенням будь-якого іншого положення Закону, Палата накладає на замовника фінансовий штраф у розмірі до 5% від винагороди суб'єкта господарювання, передбаченої в укладеному договорі, з урахуванням всіх важливих обставин, пов'язаних із здійсненням закупівлі.

Стаття 198а

1. Сторони та учасники процедури оскарження можуть оскаржити рішення Палати до суду.
2. Якщо положеннями цієї глави не передбачено інше, в провадженнях, порушених у результаті подання скарги, застосовуються відповідні положення Кодексу цивільного судочинства від 17 листопада 1964 року щодо апеляційного провадження.

Стаття 198б

1. Скарга подається до окружного суду, компетенція якого поширюється за місцем знаходження або місцем проживання замовника.
2. Скарга подається через Голову Палати протягом 7 днів із дня, коли були прийнята постанова Палати, з одночасним надсиланням її копії опоненту скаргника. Відправка скарги за допомогою поштового зв'язку через оператора, призначеного в рамках Закону від 23 листопада 2012 - Закон про поштовий зв'язок (Законодавчий вісник, пункт 1529) - повинні розглядатися як подані належним чином.
3. Голова Палати зобов'язаний передати скаргу разом з матеріалами процедури оскарження до компетентного суду протягом не більше як 7 днів з дати її отримання.
4. Протягом 21 днів з дня винесення постанови скарга також може бути подана Головою прокуратури. Голова прокуратури також може вступити у вже відкрите провадження. Положення Кодексу цивільного судочинства від 17 листопада 1964 щодо прокурора відповідно застосовуються до дій, вчинених Головою прокуратури.

Стаття 199

Положення цього Розділу не застосовуються до надання замовлень на закупівлю суб'єктам, зазначених в пунктах 1, 2 і 5 частини 1 статті 3.

Стаття 200

1. До замовника, який:

1) здійснює замовлення закупівлі:

а) порушуючи положення цього Закону, які відносяться до передумов застосування видів процедур закупівель: переговорної процедури без публікації оголошення, закупівлі в одного учасника або запиту цінових пропозицій,

б) без публікації оголошення;

в) без застосування цього Закону;

2) [втратив чинність]

3) [втратив чинність]

4) змінює укладений договір з порушенням положень цього Закону

- застосовуються фінансові штрафні санкції.

2. До суб'єктів, які здійснюють замовлення закупівлі, застосовуються штрафні санкції також у наступних випадках:

1) у разі, якщо вимоги щодо участі в процедурі закупівлі, визначені замовником, порушують правила чесної конкуренції,

2) у разі, якщо замовник описує предмет закупівлі у спосіб, що обмежує чесну конкуренцію,

- 3) у разі, якщо замовник проводить процедуру закупівлі з порушенням принципу відкритості,
- 4) у разі, якщо замовник не дотримується відповідних строків, встановлених у цьому Законі,
- 5) у разі, якщо замовник не допускає суб'єкта господарювання до процедури закупівлі з порушенням положень цього Закону, що врегульовують умови такого недопуску,
- 6) у разі, якщо замовник відхиляє тендерну пропозицію з порушенням положень цього Закону, що врегульовують умови такого відхилення,
- 7) у разі, якщо замовник обирає найкращу тендерну пропозицію з порушенням положень цього Закону - якщо таке порушення має вплив на результат процедури закупівлі.

Стаття 201

1. Розмір грошового штрафу, зазначеного у статті 200, визначається залежно від вартості закупівлі.
2. У разі, якщо вартість закупівлі:
 - 1) є меншою, ніж суми, що визначені в положеннях, передбачених частиною 8 статті 11 - грошовий штраф становить 3000 польських злотих;
 - 2) дорівнює або перевищує суми, що визначені в положеннях, передбачених частиною 8 статті 11, але є меншою, ніж 10 000 000 євро для послуг і товарів, і 20 000 000 євро для робіт - грошовий штраф становить 30 000 польських злотих;
 - 3) дорівнює або перевищує виражений в польських злотих еквівалент 10 000 000 євро

Тенденції судової практики щодо кредитних спорів

1. Суд он-лайн - 6-те відділення у цивільних справах Люблінського Західноокружного суду - в Любліні. Діє з четвертого січня 2010 року.
2. АВС (альтернативне вирішення спорів) - зміни до законів про посередництво у вирішенні спорів і третейський арбітраж, покликані зробити ці методи вирішення спорів більш ефективними і популярними.
3. Кредитори зацікавлені у швидкому судочинстві
4. Кредитори намагаються використовувати кримінальне законодавство та законодавство про банкрутство як інструменти для спонукання боржників проводити оплату.

District Court Lublin-West in Lublin 6th Civil Division

[Home Page](#) | [Access to records and payment orders](#) | [About the Website](#) | [What is new](#) | [Register an account](#) | [Helpdesk](#)

You are in: [Home Page](#)

About the Website

TERMIN WNIESIENIA OPŁATY OD POZWU

Konieczne elementy uzasadnienia pozwu w EPU

EPU - Najczęściej zadawane pytania

EPU - dane kontaktowe

E-court basic information

E-Gericht Information auf Deutsch

Broszury informacyjne

EPU - Informacje ogólne

EPU - Informacja dla pozwanych i ich pełnomocników

EPU - Informacja dla powodów

EPU - informacja prawna

Elektroniczne Postępowanie Upominawcze - nowelizacja wraz z uzasadnieniem

Elektroniczne Postępowanie Upominawcze - ustawa

Tabela prowizji obowiązujących od dnia 15.07.2014 r.

The Login Screen

Username:
Password:

[Log in](#)

[I forgot my password](#)

What is new

02 luty 2015r.

W dniu 02.02.2015 r. od godziny 15:00 do godziny 15:30 nastąpi przerwa w pracy syste...

[more](#)

30 styczeń 2015r.

W dniu 30.01.2015 r. od godziny 12:00 do godziny 14:00 nastąpi przerwa w pracy systemu Elektronicznego Postępowania Upominawczego. Za powsta...

[more](#)

Законодавство про строки позовної давності як інструмент правової визначеності

Закон від 23 квітня 1964
ЦИВІЛЬНИЙ КОДЕКС

Стаття 118. Якщо конкретна норма не передбачає інше, строк позовної давності встановлюється в десять років, а для позовів стосовно періодичних дій та вимог, які впливають з господарської діяльності, три роки.

Стаття 123. § 1. Строк позовної давності переривається:

1. будь-якою дією в суді чи іншому органі, визначеному для розгляду справ або для забезпечення вимог даного виду, або в арбітражному суді, до функцій яких належить безпосередній розгляд, доведення, задоволення або забезпечення позову;
2. у зв'язку з визнанням вимоги особою, до якої може бути заявлено позов,
3. у зв'язку з ініціюванням процедури посередництва у вирішенні спору.

Цивільне процесуальне право як інструмент своєчасного здійснення правосуддя

1. 01.10.1989 - створення спеціалізованого господарського підрозділу в судах загальної юрисдикції з особливими правилами цивільного судочинства
2. 01.01.1998 - запровадження *referendarz sądowy* (помічник судді, судовий виконавець, *rechtspfleger*) у правовій системі Польщі
3. 01.07.2000 - створення спрощеної процедури для дрібних позовів і позовів з масовим характером
4. 20.03.2006 - основні зміни спеціальних норм цивільного судочинства, що використовуються у господарських підрозділах
5. 01.01.2010 - спеціальні правила розгляду судових справ в он-лайн режимі
6. 03.05.2012 - масштабна реформа цивільного судочинства, в тому числі скасування спеціальних правил цивільного судочинства, що

**Спеціалізація суддів і юристів - переваги та
недоліки**

**КОНСУЛЬТАТИВНА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКИХ СУДДІВ
(КРЄС)**

**ВИСНОВОК (2012) № 15
ПРО СПЕЦІАЛІЗАЦІЮ СУДДІВ**

**затверджений на 13-му пленарному засіданні КРЄС
(Париж, 5-6 листопада 2012 року)**

Спеціалізація суддів – переваги:

1. Спеціалізація часто пов'язана із необхідністю адаптуватися до змін у законодавстві, а не з певним свідомим вибором. Постійне прийняття нового законодавства, чи то на міжнародному, чи то на європейському або внутрішньодержавному рівні, а також зміна прецедентного права і доктрини роблять юридичну науку все більш об'ємною і складною. Суддям важко освоїти усі ці сфери, в той час як суспільство і сторони судових процесів вимагають від судів зростання професіоналізму та ефективності. Спеціалізація суддів може забезпечити наявність у них необхідних знань та досвіду в області їх юрисдикції.
2. Глибоке знання правового поля з питань розгляду може поліпшити якість рішень, які приймаються суддею. Спеціалізовані судді можуть набути більше досвіду в конкретних областях, що, таким чином, може посилити авторитет їх судів.
3. Зосередження тематичних справ в руках обраної групи спеціалізованих суддів сприятиме послідовності в судових рішеннях, а отже, може забезпечити правову визначеність.
4. Спеціалізація може допомогти суддям, шляхом багаторазового розгляду подібних справ, отримати краще розуміння реалій, пов'язаних із справами, які вони розглядають, як на технічному, так і на соціальному та економічному рівнях, а отже, знаходити рішення, які найкраще підходять для цих реалій.
5. Спеціалізовані судді, які володіють галузевими знаннями, окрім закону, можуть забезпечити багатопрофільний підхід до обговорюваних проблем.
6. Спеціалізація з більшим досвідом у певній галузі права сприятиме поліпшенню процесу розгляду справ та ефективності в суді, беручи до уваги постійне зростання

Спеціалізація суддів – недоліки:

1. Незважаючи на те, що судова спеціалізація є бажаною з ряду причин, у ній є певні небезпеки. Основний ризик при судовій спеціалізації вбачається у можливому відокремленні спеціалізованих суддів від основного загалу суддів.
2. Судді, яким з міркувань спеціалізації, раніше доводилося приймати рішення з одних і тих же питань, можуть набути схильність відтворювати попередні рішення, що перешкоджатиме розвитку прецедентного права відповідно до потреб суспільства. Ця небезпека також виникає там, де для вирішення справ у конкретній області завжди обирається одна і та ж група суддів.
3. Спеціалізовані галузеві юристи, як правило, розробляють підходи, які є специфічними для їх області, і (часто) невідомі іншим юристам. Це може призвести до галузевого поділу матеріального і процесуального права, відособлення спеціалізованих суддів від правових реалій в інших областях та потенційного відокремлення від загальних принципів і основ права. Це галузевий поділ може підірвати принцип правової визначеності.
4. Суспільство може розраховувати на наявність спеціалізованих суддів, де, на практиці, це не можливо. Спеціалізація можлива тільки тоді, коли суди досягають належної величини. Для менших судів може виявитись неможливим створення спеціалізованих палат, або достатньої кількості таких палат. Це змушує суддів бути універсальними, і, таким чином, спроможними вирішувати ряд спеціалізованих питань. Надмірна індивідуальна спеціалізація суддів перешкоджатиме цій необхідній різнобічності.
5. У деяких випадках спеціалізація суддів може негативно впливати на єдність судової системи. Вона може створити у суддів враження, що їх знання та досвід у спеціалізованій області відносять їх до елітної групи суддів, які відрізняються від інших. Вона також може створити у громадськості враження, що деякі судді є "супер-суддями", або, навпаки, що такий суд є виключно технічним органом, відокремленим від реальної судової влади. Це

6. Запровадження вузькоспеціалізованого суду може мати на меті або результатом відокремлення суддів від загальної судової системи та зробити їх вразливими до тиску з боку партій, лобістських груп або інших державних структур.

7. У обраній галузі права є реальною небезпека створення враження надмірної близькості між суддями, адвокатами і прокурорами в ході спільних навчальних курсів, конференцій та зустрічей. Це може не тільки кинути тінь на імідж незалежності та неупередженості суду, але також може піддавати суддів реальній небезпеці таємного впливу, а отже, спрямування їх рішень.

8. Оскільки суди вимагають адекватного робочого навантаження, створення суду, який спеціалізується у дуже вузькій галузі, може мати ефект зосередження такої спеціалізації в рамках єдиного суду для всієї країни або одного державного регіону. Це може ускладнити доступ до судів або створити занадто велику відстань між суддею та учасником судового процесу.

9. Існує небезпека того, що спеціалізований суддя, який є частиною суду і несе відповідальність за надання особливих технічних або експертних консультацій може висловлювати особисту думку або викладати факти безпосередньо своїм колегам без винесення таких питань на розгляд та обговорення сторін.

10. Запровадження спеціальних судів у відповідь на суспільні запити з проблемних питань (наприклад, антитерористичні суди) може призвести до надання їм державою матеріальних і людських ресурсів, які недоступні для інших судів.